

17de JAARGANG, NR. 322
19 AUGUSTUS 2019

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

2 JAZZ OP DE PLAAT

Kiki Manders, Antimufa, Vein,
 Bailey/Bennink/Parker, Søren Bebe,
 Mark Dresser, Fullbite, David Lukács,
 Kuhn Fu e.a.

EN VERDER O.A.:

10 New York Calling (Roos Plaatsman)

11 Overzicht festivals september

13 Europe Jazz Media Chart

15,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2019

NR. 323 KOMT 16 SEPTEMBER UIT

NIEUWS

Van Otterloo Award voor Italiaan

De Italiaan Damiano Pascarelli (1987) heeft dit jaar de Rogier van Otterloo Award gekregen. Deze stimuleringsprijs - ter nagedachtenis aan componist en dirigent Rogier van Otterloo - bestaat uit een compositie-opdracht voor het orkest Jong Metropole in de geest van Van Otterloo, en een bedrag van 5.000 euro. Tijdens een concert van Jong Metropole bij Radio Kootwijk op 10 augustus werd de prijs uitgereikt.

Pascarelli studeert aan het Conservatorium van Amsterdam. Hij is componist, arrangeur en dirigent. Hij arrangeerde voor (jazz)orkesten in Europa en werkt al regelmatig samen met het Metropole Orkest en chef-dirigent Jules Buckley. Voor een serie van Quincy Jones-concerten schreef hij arrangementen voor onder meer gitarist George Benson. De jury: 'Pascarelli laat veel ruimte in zijn muziek.' Hij heeft 'een eigentijdse benadering van componeren en arrangeren binnen een idioom doordrenkt van geschiedenis.'

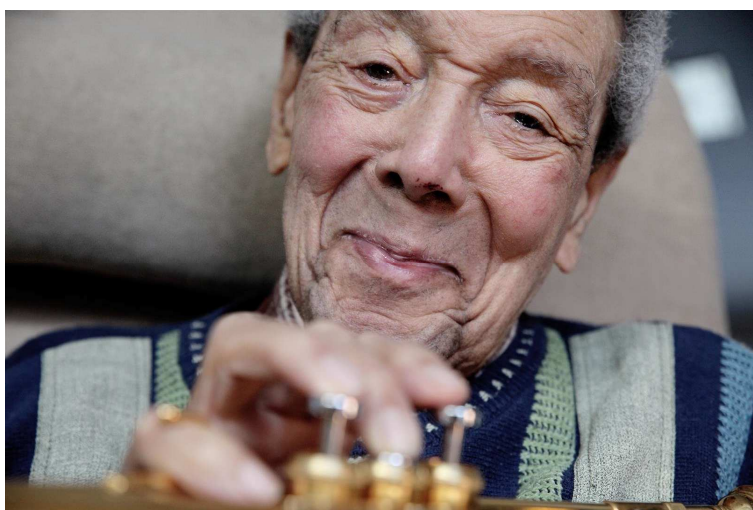
Met de Rogier van Otterloo Award wordt ieder jaar de meest talentvolle Nederlandse of in Nederland woonachtige, jonge componist, arrangeur, dirigent en/of orkestleider gestimuleerd om zich te blijven ontwikkelen in het gebied tussen klassieke muziek en lichte muziek. Jong Metropole bestaat uit zo'n zestig jonge musici en is een samenwerking tussen het Nationaal Jeugdorkest (NJO), het Nationaal Jeugd Jazz Orkest (NJJO) en het Metropole Orkest.

i a 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

TROMPETTIST ADO BROODBOOM OVERLEDEN

Ado Broodboom in 2017. (Foto: Joke Schot)

Trompettist Ado Broodboom is op donderdag 18 juli in zijn woonplaats Amsterdam op 96-jarige leeftijd overleden. Dit hebben zijn zoon Roy Broodboom en zijn biograaf Bert Vuijsje recentelijk bekendgemaakt.

Ado Broodboom, op 14 november 1922 in Amsterdam geboren, was in de jaren vijftig en zestig dé Nederlandse jazztrompettist, als stersolist bij de Ramblers en mede-oprichter van Boy's Big Band. 'Trompet? Dat was Ado Broodboom', schreef Remco Campert. Hij maakte platen met Amerikaanse grootheden zoals fluitist Herbie Mann en saxofonist Lucky Thompson, en hij improviseerde de muziek bij drie opvoeringen van het toneelstuk 'Omzien in wrok'.

In 2017 verscheen bij uitgeverij In de Knipscheer het boek 'Ado Broodboom trompet', zijn levensverhaal dat door Bert Vuijsje is opgetekend.

De uitvaart van Ado Broodboom was op 26 juli in Crematorium Westgaarde, Amsterdam-Osdorp.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP DE PLAAT

ANTIMUFA

Grillos

Patagonia Records

Bezetting:

Natalio Sued (klarinet, basklarinet, tenorsax),
Guillermo Celano (gitaar), Adán Mizrahi (bas),
Marcos Baggiani (drums)
+ Martín Sued (bandoneon).

Naast het trio Native Speaker (zie de kolom hier-naast) runt de Argentijnse rietblazer Natalio Sued vanuit Amsterdam de groep Antimufa. Hierin heeft hij drie landgenoten om zich heen verzameld en maakt hij muziek die geworteld is in de klanken van hun achtergelaten vaderland. 'Grillos' is het tweede album van het kwartet, en kent een gastmuzikant in de vorm van bandoneonspeler Martín Sued (een neef van de leider, uit Buenos Aires). Dat zou doen vermoeden dat de cd een tangoplaat is geworden, maar dat is maar zeer ten dele waar. De openingstrack, 'Tres barrios', is inderdaad een tango volgens het Piazzolla-concept, maar behoudens wat nummers met een soort tango-feel ('Juntos solos', bijvoorbeeld) komt deze invloed verder niet zo rechtstreeks aan bod. Er is namelijk nog veel meer muziek in Argentinië te beleven, zoals blijkt uit 'Milonga entonada'. Na een gitaarintro met vette knipoog van Guillermo Celano (denk aan Marc Ribot en zijn Cubanos Postizos) komt de elegant dansende klarinet van Sued er een feestelijke track van maken. Elegantie en souplesse is sowieso een kenmerk van de groep, met de soepele bas van Adán Mizrahi en het subtiele en tegelijk rake drumwerk van Marcos Baggiani. Naast de volksmuziekinvloeden horen we ook de nodige jazz in het mengsel opduiken, en sluit het album af met een Rollins-achtige calypso, 'Japi tune', met een heerlijk melodieuze solo van Sued op klarinet. Uit het hele repertoire van 'Grillos' (en van de debuut-cd van Native Speaker) blijkt dat de leider een goed oor voor memorabele melodieën heeft. Dat maakt beide albums toegankelijk, maar zeker niet behaagziek.

Herman te Loo

Bekijk hier het titelstuk:

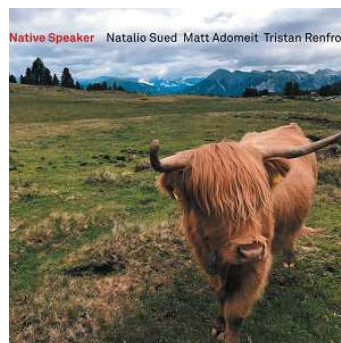
<https://youtu.be/aBxUhV8ThVc>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

NATIVE SPEAKER

Native Speaker

TryTone

Bezetting:

Natalio Sued (tenorsax),
Matt Adomeit (bas),
Tristan Renfrow (drums)
+ Guillermo Celano (gitaar).

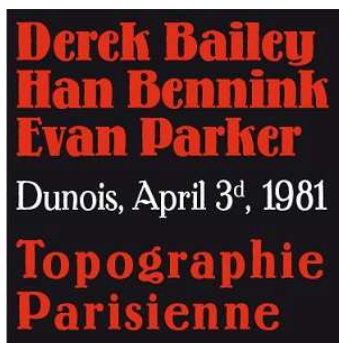
Saxofoon-bas-drumstrio's zullen eeuwig vergeleken worden met het oermodel dat rond 1960 werd geschapen door Sonny Rollins. De Argentijnse Amsterdammer Natalio Sued is zich zeker bewust van deze erfenis voor zijn trio Native Speaker. Op dit titelloze debuutalbum horen we dus zeker wel echo's van Rollins, maar hij is niet per se de enige invloed. In 'Mates y Termos' komt de Amerikaan op bezoek, maar horen we veel meer referenties aan altsaxofonist Paul Termos aan wie het nummer is opgedragen. Sued maakt listig gebruik van de gierende uithalen die zo typerend waren voor de veel te jong overleden Nederlander. Een andere altist die Sued hoog heeft zitten, is Ornette Coleman. Hij krijgt een hommage in een stuk dat simpelweg 'Ornette' heet. Met bassist Matt Adomeit en drummer Tristan Renfrow heeft Sued een lekker team geformeerd dat souplesse en elegantie weet te koppelen aan rauwe energie à la John Zorn ('Frasas sueltas'). Ook beschikt het drietal over een flinke dosis speelsheid (zoals het kinderliedje-achtige 'Ana Maria cucu') en fijnzinnige humor. En of de heren ons nu vergasten op een onsentimentele ballad ('Lila'), een soulstamper ('Steve y Wonder') of een lekker indiepopliedje ('Roses are red, violets are blue, garlic bread, blink 182), het is allemaal even raak en eigenzinnig. Op 31 augustus is de groep te horen op de Groningse **ZomerJazzFietsTour**.

Herman te Loo

Luister hier naar tracks van het album:

<https://bit.ly/2Ty2EyK>

DEREK BAILEY/HAN BENNINK/EVAN PARKER
Topographie Parisienne
Fou Records

Bezetting:

Evan Parker (sopraansax, tenorsax),
 Derek Bailey (gitaar),
 Han Bennink (drums, percussie, trombone,
 klarinet, sopraansax, mondharmonica, piano).

De titel van deze box met vier cd's verwijst naar een klassiek album van de Europese improvisatiemuziek. In 1970 verscheen 'Topography Of The Lungs' als eerste elpee van het Engelse label Incus Records, onder meer gerund door twee van de muzikanten die ook op de plaat te horen waren: gitarist Derek Bailey en saxofonist Evan Parker. De derde partner in crime was Han Bennink. De elpee verkreeg een legendarische status omdat hij jaren niet meer verkrijgbaar was, tot de heruitgave op cd in 2006, na de dood van Bailey. De twee Britten hadden namelijk midden jaren tachtig ruzie gekregen, en zo was het nooit van een reïssue gekomen. Om diezelfde reden zijn ook de opnamen uit deze box zo lang op de plank blijven liggen. We mogen er nu dus extra blij mee zijn, want behalve op die iconische eerste plaat hebben de drie heren niet veel als trio gespeeld, al zijn er genoeg duo-opnamen in de diverse constellaties. Op 3 april 1981 was het Théâtre Dunois dus de plaats van handeling voor een tamelijk uniek trio-concert. Technicus Jean-Marc Foussat (die ook verantwoordelijk is voor deze uitgave) maakte er onberispelijke opnamen van – kraakhelder, alsof ze gisteren zijn gemaakt. Zo kunnen we de extreme dynamiek horen, die gaat van fluisterzacht naar overdonderend hard. De vier cd's, die elk ongeveer een uur muziek herbergen, bieden ook een vijftal duo's en twee solo's van Parker, maar de trio's (twee onafgebroken sets van drie kwartier) zijn voor de liefhebbers het meest bijzonder. Daarin valt de enor-

Hoewel de opnamen al bijna veertig jaar oud zijn, stijgen ze door de creativiteit en intensiteit ruimschoots boven de kwalificatie 'historisch' uit.

me handelingsnelheid van de drie muzikanten op. Ze zijn allemaal virtuoos op hun instrument, meesters in de technieken die ze vaak zelf hebben bedacht of anders geperfectioneerd. De momenten van stoppen, starten, opnieuw beginnen lijken als bij afspraak te komen – terwijl we zeker weten dat dat niet het geval kan zijn geweest. De tactiek die door beide triosets heen loopt, is die van verwarren, dwarszitten en ontregelen – een soort guerrilla-improvisaties. Zo breekt Bennink ineens met een doorlopend ritme in op een abstract-pointillistische improvisatie van Parker en Bailey, of zet de laatste zijn gitaarversterker even flink open als antwoord op een stukje pianospel van de Nederlander. Die pakt sowieso uit met een flink instrumentarium met trombone (bijvoorbeeld in de schetterende opening van de tweede trioset en het duo met Bailey), sopraansax (in de duo's met Parker – leuk om uit te vogelen wie wat speelt) en mondharmonica. Grootste gemene deler van zowel de triostukken als de duo's en solo's is de frisheid van de muziek. Hoewel de opnamen al bijna veertig jaar oud zijn, zorgt de creativiteit en intensiteit ervoor dat ze ruimschoots boven de kwalificatie 'historisch' uitstijgen.

Herman te Loo

Voor meer informatie:

<https://fourecords.com/FR-CD34%3E37.htm>

SOREN BEBE TRIO
Echoes
From Out Here Music

Bezetting:

Søren Bebe (piano),
 Kasper Tagel (bas),
 Anders Mogensen (drums).

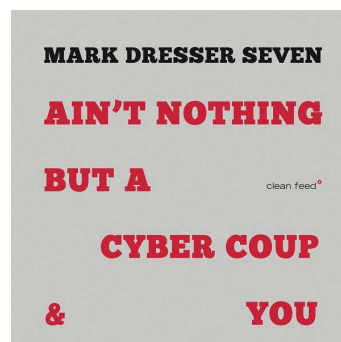
Sinds het tragische einde van het Esbjörn Svensson Trio (EST) is er steeds met belangstelling gekeken naar nieuwe pianisten uit Scandinavië. De Deense pianist Søren Bebe is daar een van, maar in ons land is hij tot nu toe vrijwel onopgemerkt gebleven. Dat is merkwaardig want met 'Echoes' levert hij al zijn zesde trio-cd af, en zijn eerdere cd's werden met lof overladen. Het lijkt erop dat Bebe misschien iets te bescheiden is, zich niet graag op de voorgrond plaatst. Dat is jammer want van al die nieuwe pianisten heeft hij misschien wel het mooiste toucher. Onder zijn vingers veranderen de piano-snaren in fluweel, zeker zo mooi als de grootmeester op dit gebied Bill Evans dat ooit deed. Evans is een invloed, Keith Jarrett een nog grotere. Bebes muziek, deels ook geschreven door Tagel, is introspectief van karakter zonder weg te zakken in naar binnen gericht gemijmer. Het subtiele brusheswerk van Mogensen en de ferme basaanslag en timing van Tagel brengen het trio naar een hoger niveau. Dit is gevoelsmuziek om bij weg te dromen, muziek die soms een beetje depressief is, dan weer opbeurend of romantisch. Muziek die klinkt als een zwoele zomeravond aan zee. Bebe blijft weg van opvallende technische hoogstandjes en razende piano-loopjes, maar duikt in de sound van de vleugel en in de schoonheid van de composities, waaronder twee Deense traditionals en een bewerking van 'Sospire, Op.70' van de Britse klassieke componist Edward Elgar. 'Echoes' is daarmee een oase voor wie rust zoekt en bereid is om de muzikale diepte in te duiken.

Tom Beetz

Beluister hier een stuk van de cd:

https://www.youtube.com/watch?v=4_3Rbi0gQJg

MARK DRESSER SEVEN
Ain't Nothing But A Cyber Coup & You
Clean Feed

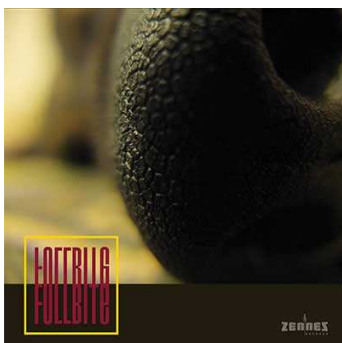
Bezetting:

Michael Dessen (trombone), Nicole Mitchell (fluit, altfluit, piccolo), Marty Ehrlich (klarinet, basklarinet, altsax), Keir GoGwilt (viool), Joshua White (piano), Mark Dresser (bas, McLagan Tines, composities), Jim Black (drums).

Er zijn van die platen die je om één nummer al zou aanschaffen. Het nieuwe album van bassist Mark Dresser, 'Ain't Nothing But A Cyber Coup & You', is er zo een. De laatste track, 'Butch's balm', is opgedragen aan een goede vriend van hem, pianist Butch Lacy. Toen hij die in 2017 opzocht in Denemarken (waar hij woonde), liet de pianist hem een solo-opname horen. Eenmaal thuis transcribeerde Dresser de eerste vier maten uit zijn hoofd als basis voor een nieuwe compositie. Toen Lacy in 2018 overleed, maakte hij het stuk af. Ook zonder de trieste aanleiding is de elegische compositie van een ontroerende schoonheid. Het septet voert het uit met een diep gevoel. Dat Dresser geen sentimentalist is, blijkt uit een ander stuk dat is opgedragen aan een overleden bevriende musicus. 'Black Arthur's bounce' is geïnspireerd door altsaxofonist Arthur Blythe, met wie Dresser samenwerkte in Los Angeles. Het stuk opent complex en polyritmisch om vervolgens uit te komen op een gemene groove waarin drummer Jim Black weer eens een sleutelrol in speelt. Marty Ehrlich, die op de cd verder alleen (bas)klarinet speelt, krijgt hier een feature op altsax. Hij doet geen poging om Blythe te imiteren, maar raakt wel aan diens rauwe, emotionele manier van spelen. Tussen deze twee stukken in zitten nog meer sublieme tracks die zowel aan hoofd als hart van de luisteraar appelleren. Echte composities, die veel verder gaan dan een theemaatje met solo's. Daarbij worden de bijzondere klankkleuren van het ensemble ten volle benut. Tussendoor speelt Dresser solo een paar miniatuur-tjes met behulp van de 'McLagan Tines', een stel stalen staven die op een tweede brug van zijn contrabas staan. De bassist haalt er wonderbaarlijke klanken mee uit zijn instrument. Zo lijkt 'Pre-gloom' wel geproduceerd door het raderwerk van een molen. Maar dan wel een heel muzikale molen.

Herman te Loo

FULLBITE
Fullbite
Zennez Records

Bezetting:

Itai Weissman (sax),
 Omer Rizi (toetsen),
 Itay Hibsher (drums).

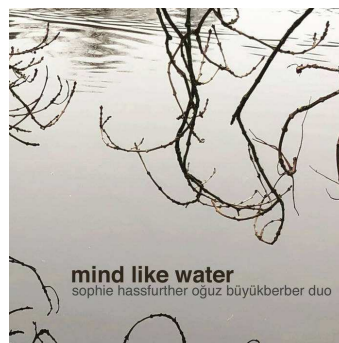
De cd 'Fullbite' begint met een massieve golf van geluid. Het is een statement dat de luisteraar waarschuwt 'deze cd is niet voor de poes'! Maar na deze openingstrack, getiteld '#03', veroorzaakt het melodische '24/7' helemaal geen schrikreactie, maar laat ons zachtjes deinen op fraai swingend ritme. De muziek van deze Israëlische groep grijpt terug op de rockjazz uit de zeventiger en tachtiger jaren, maar doet daarmee toch haar eigen dingetje. Saxofonist Itai Weissman woont al meer dan dertien jaar in Nederland. Weissman is een actief baasje, je komt hem overal tegen waar jazzmuziek wordt gemaakt, zoals in de groep van Maaïke den Dunnen, in de Afrobeat band Koffie of als muziekdocent aan de muziekschool in Bussum, om maar een paar activiteiten te noemen. Fullbite is een project met oude jeugdvrienden uit Israel, Omer Rizi en Itay Hibsher.

Het trio speelt bevlogen, maar ook heel gedisciplineerd puike rockgrooves. Veel van de stukken (allemaal eigen composities) hebben sterke thema's en brengen je in een soort trance. De inspiratie van deze muziek ligt wellicht in een grijs verleden, Weissman, Rizi en Hibsher maken er eigentijdse zeer genietbare geïmproviseerde muziek van. Laat u dus niet afschrikken door de eerste dertig seconden van deze cd; 'Fullbite' is het beluisteren meer dan waard.

Sjoerd van Aelst

Beluister hier het nummer '24/7':
<https://www.youtube.com/watch?v=OCIAnis6CEg>

SOPHIE HASSFURTHER/OGUZ BÜYÜKBERBER
Mind Like Water
Sowiesound

Bezetting:

Sophie Hassfurth (tenorsax),
 Oğuz Büyükberber (basklarinet).

Net als met stadgenoot Tobias Klein heeft de Turks-Amsterdamse (bas)klarinetist Oğuz Büyükberber al een jaar of tien een vast duo met de Weense saxofoniste Sophie Hassfurth. Op 'Mind Like Water', hun debuutalbum, betaalt zich die ervaring uit. In de veertien (grotendeels geïmproviseerde) tracks is er geen moment van aarzeling, elkaar vliegen afvangen of nodeloos geëxperimenteer. Het tweetal put uit een groot arsenaal aan muzikale invloeden en beschikt over een dosis lyriek en speelsheid. Ze ompspelen elkaar, voeren elkaar, met telkens muzikaliteit en diep gevoelde emoties als het hoogste goed. Zo zijn er ballad-achtige stukken als 'Contemplating' en 'Telling', ritmisch sterke tracks als '3D in the dark' en 'Noises, sounds and sweet airs' en is er een sterk gevoeld besef van de jazztraditie. 'Hello Eric', bijvoorbeeld, is gebaseerd op de karakteristieke baslijn uit 'Hat and beard' van Eric Dolphy. Maar ook invloeden uit de muziek van de Balkan en Turkije zijn nooit ver weg ('Azeri'). De twee stemmen passen perfect bij elkaar, en vloeien soms samen als ware het een accordeon of een orgeltje (zoals in 'Dağ').

Herman te Loo

Luister hier naar de tracks van het album:
<https://bit.ly/2H4MabR>

DAVID LUKÁCS
Dream City
 Eigen Beheer

Bezetting:

David Lukács (klarinet, tenorsax, arr),
 Malo Mazurié (cornet, trompet),
 Attila Korb (bassax, trombone),
 Félix Hunot (gitaar, banjo),
 Joep Lumeij (bas).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=ah7QKcswRmI>

De muziek op 'Dream City' brengt ons terug naar de tijd toen er al 'cool jazz' werd gespeeld, voordat die term gangbaar was. Dat houdt in: een ingetogen, weloverwogen wijze van musiceren, zonder uitpattingen. Hiervoor hebben model gestaan musici als Adrian Rollini, Bud Freeman, Joe Venuti, Eddie Lang en niet in de laatste plaats Bix (Beiderbecke) en Tram (Frank Trumbauer). Het is deze muziek waartoe David Lukács (Breda, 1978) zich voelde aangetrokken, mede door de platencollectie van zijn vader (Andor?). Maar pas op: stop hem niet in een vakje. Lukács heeft een rijke ervaring en kan geweldig uitpakken, getuige een filmpje op YouTube van een concert in Hongarije, augustus 2016. In 2014 volgde hij Frits Kaatee op in de Dutch Swing College band als tweede rietblazer naast leider Bob Kaper.

Voor deze productie koos Lukács twee blazers met wie hij in diverse combinaties al veel had samengewerkt: de Fransman Malo Mazurié (1990), ook thuis in het modernere genre, en de Duitser Attila Korb (1983), die eerder een project op touw zette over bassaxofonist Adrian Rollini. Behalve het titelnummer, een eigen compositie, zijn alle stukken oude, veelal bekende nummers: 'Mandy, make up your mind', 'Louisiana', 'Clarinet marmalade'. Opvallend in dit kader zijn 'That old black magic', in een frisse aanpak, en 'Manoir de mes rêves' van Django Reinhardt (1943), door Gerry Mulligan ooit omgedoopt tot 'Django's castle' en hier in een mooie, tweestemmige uitvoering. Onbekend zijn 'I had it but it's all gone now', van Sidney Bechet (1947), en 'Then someone's in love', dat slechts één versie kent en wel van McKinney's Cotton Pickers, anno 1930. Het is een wals, die in het origineel tot aan het einde wordt aangehouden, maar - het kon niet uitblijven - door Lukács en zijn mannen halverwege wordt omgezet in een vierkwartsmaat.

Het samenspel is zorgvuldig geconstrueerd, met aandacht voor de totale sound en het volume. Voor de overgangen en coda's schreef hij korte, maar fijnzinnige arrangementjes. Zo ontstonden er stuk voor stuk veertien kleinodiën, die waard zijn ze meermalen te beluisteren.

Aan de solisten de taak de spontaneïteit hoog te houden. Bij de een lukt dat beter dan bij de ander. Attila Korb is weliswaar vaardig op de - onhandige - bassax, maar ik hoor hem toch liever als de solide, onmisbare steun in het collectief. Malo Mazurié heeft op kornet dat losse van Bix Beiderbecke, zeer goed te horen in 'A good man is hard to find', in 1927 op het repertoire van Frank Trumbauer. In dit nummer weet David Lukács op tenorsax dat glijende, zangerige geluid van Trumbauers c-melody sax zeer dicht te benaderen. Twee ballads, 'More than you know' en 'Blue prelude', beide een feature voor de leider, weer op tenor, stralen een zekere rust uit. Jammer dat er na de solo een gat valt door een zwakke bijdrage van de gitarist. Op klarinet is Lukács zonder meer een meester. Daar hopen we meer van te horen.

Jan J. Mulder

David Lukács in Hongarije (2016):

<https://www.youtube.com/watch?v=J816pf1o7w>

KUHN FU
Chain The Snake
 Berthold Records

Bezetting:

Christian Kühn (gitaar, stem) +
 Ziv Taubenfeld (basklarinet),
 Esat Ekincioglu (bas),
 George Hadow (drums).

Een dikke vetzak, lui onderuit, vastgeketend aan een stoel staat op de hoes van de derde cd van Kuhn Fu. De meeste nummers op 'Chain The Snake' beginnen rustig om zich dan na een tijdje te ontwikkelen tot een grote explosie van geluid.

'Gargamel' opent met een basklarinet die zich steeds lijkt te verplaatsen van links naar rechts, alsof je 'm net als de tovenaer (uit de strips van de Smurfen; red.) zelf niet kan vertrouwen, waarna een enorme geweldsexplosie volgt. Slechts één keer lijkt het Kuhn Fu te lukken 'the snake in chains' te houden. 'Oswaldo's waltz' ontploft niet. Al hangt de dreiging van een uitbarsting het hele nummer in de lucht.

In het een na laatste stuk 'Traktus' stort gitarist Christian Kühn al 'Scheisse' roepend in. 'Wolf's Muckenkogel' rest dan nog. Kühn neemt daarin dramatisch afscheid van zijn publiek. Theatraal à la Brecht, zoals hij dat ook al deed in die andere Alpen-ode 'Eiger-Nordwand' op de vorige cd 'Kuhn-spiracy'.

Alle stukken zijn van gitarist Kühn. Op 'Gustav Grinch' na. Dat heeft hij samen met basklarinettist Ziv Taubenfeld geschreven. In dat nummer legt Kühn, met zwaar Duits accent, uit wat hij doet:

"Jazzzzz! That's a Jazz-chord. I learned it in school. Thanks to my rich parents. Jazzzzz!"

Of het jazz is? Ach wat maakt het uit! Kuhn Fu levert unieke energieke verkenningen in de wereld van de Europese improvisatie af. 'Chain The Snake' is een juweeltje!

Kuhn Fu staat in de Proloog (vrijdag 30 augustus) van de **ZomerJazzFietsTour** in Vera, Groningen. Saxofonist John Dikeman is te gast.

Bart Hollebrandse

Beluister hier een nummer van de cd:
https://www.youtube.com/watch?v=x7_t6hCK6V8

KIKI MANDERS
Universe In A Shoebox
 Zennez Records

Bezetting:

Kiki Manders (zang en composities),
 Philipp Brämswig (gitaar),
 Jonathan Ihlenfeld Cuñiado (bas),
 Jim Black (drums).

Het vakje jazzvocaliste is veel te krap voor Kiki Manders. De cd 'Universe In A Shoebox' is een staalkaart van haar universum en dat is ruim, heel ruim. Veel ruimer dan een kleine schoendoos, die ze als cd-titel suggereert. Kiki zingt veelal eigen teksten, soms met een dromerige, warme stem, maar ook gierend als een misthoorn. Haar liedjes zijn bijzonder en zuigen aandacht op; je wil horen wat ze zingt. Kiki komt uit Venlo en dat wil ze de wereld laten weten. In het fraaie Venlose dialect zing ze in een aantal nummers eigen teksten, maar ook een zeer geslaagde Venlose versie van Ramses Shaffy-klassieker 'Mens durf te leven'. A cappella is ze ijzersterk in zowel het openingsnummer 'On behalf of love', of het gedubte 'What we don't know'. Fluisterzacht begint ze het nummer 'Kala' om vervolgens te eindigen op orkaankracht. Haar begeleiders verdienen een pluim, maar zij moeten wel opboksen tegen dit bijzondere vocale fenomeen. Toch excelleert Kiki's ritmesectie in strakke groovy ritmes en fraai wisselende tempi.

'Universe In A Shoebox' is haar tweede cd, maar duidelijk is wel dat Kiki Manders bouwt aan een klinkende muzikale carrière, waarin nog heel wat gaat gebeuren.

Kiki heeft een royale speellijst op haar website staan. De Nederlandse podia doen er goed aan haar voor onze podia te boeken, want we moeten oppassen dat onze oosterburen Kiki Manders niet voor onze neus wegkopen. Was u nog niet bekend met dit muzikale talent? Met 'Universe In A Shoebox' bent u weer helemaal op de hoogte.

Sjoerd van Aelst

Beluister hier het titelnummer:
<https://www.youtube.com/watch?v=sjoi5dUhEYk>

THE OGJB QUARTET
Bamako
TUM Records

Bezetting:

Graham Haynes (kornet, dousun'gouin),
 Oliver Lake (altsax, sopraansax, stem),
 Joe Fonda (bas),
 Barry Altschul (drums, percussie, mbira).

Behalve kornettist Graham Haynes hebben de leden van het OGJB Quartet een verleden liggen in de New Yorkse loft jazz van de jaren zeventig. De collectiviteit die daar destijds opgeld deed, is nog steeds een groot goed voor saxofonist Oliver Lake, bassist Joe Fonda en drummer Barry Altschul. In 2015 vormden ze het leiderloze OJB Trio (genoemd naar de eerste letters van hun voornamen) en met Haynes aan boord kreeg het kwartet er kort daarop een G bij. Alle vier leveren composities aan en er wordt ook vrij geïmproviseerd, zoals te horen is in de laatste twee stukken van dit debuutalbum, 'OGJB #2' en 'OGJB #1'. Zowel in deze improvisaties als in de tracks waaraan een compositie ten grondslag ligt, is er een mooie balans tussen open, tempoloze momenten en ritmische structuren. De bas van Joe Fonda is daarin het ankerpunt, zoals in de dwingende groove van 'GS #2'. De samenklank van Lake's saxofoonsound (met een lekker scherp randje) en de heldere kornet van Haynes is eveneens een sterke troef. Zowel individueel als in collectieve improvisaties laten de leden van het OGJB Quartet horen dat ze in hun rijke carrière een wereld aan muziek tot zich genomen hebben, maar niets meer te bewijzen hebben. Voor liefhebbers van geüpdatete loft jazz herbergt 'Bamako' dus veel fraais.

Herman te Loo

Luister hier naar de openingstrack:
<https://bit.ly/2H8zpNF>

VEIN feat. Norrbotten Big Band
Symphonic Bop
Double Moon

Bezetting:

Michael Arbenz (piano),
 Thomas Lähns (bas),
 Florian Arbenz (drums),
 + Norrbotten Big Band.

Dit is niet wat u verwacht: een bigband die een pianotrio als gast uitnodigt, zoals de succesformule van het Metropole Orkest. Het is precies andersom: 'feat. Norrbotten Big Band'! Het Zwitserse pianotrio Vein maakte een fors stapeltje cd's, waarvan vooral de laatste cd's goed ontvangen werden. Op een paar cd's speelden ook gasten mee, zoals de saxofonisten Greg Osby en Dave Liebman. Maar om nu een bigband uit te nodigen en daarin opgenomen te worden? Het trio neemt zichzelf gelukkig niet al te serieus. Een eerdere cd had de ondertitel 'The Studio Concert'. Dat is tekenend voor 'Symphonic Bop'. Humor is dus nooit ver weg, gekoppeld aan energie, speelplezier en virtuositeit. Het fundament onder dit project zijn de acht eigen composities van dit ijzersterke trio. Alle arrangementen zijn van pianist Michael Arbenz. Hij plande slechts een paar soli, maar die doen er wél toe. De Zweedse bigband speelt niet echt zoals je van een traditionele bigband verwacht, eigenlijk alleen in 'Under construction'. Dat komt ook door de bezetting. Wat te denken van een dwarsfluit, klarinet en een bastrombone? Norrbotten Big Band blijkt meer orkest dan band. In 'Groove conductor' klinkt een diepe, hippe elektrische bas en toetsen die aan de glorie dagen van Joe Zawinul doen denken. Een frisse en zeer geslaagde samensmelting van twee idiomen.

Peter J. Korten

Bekijk hier een video over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=UC76yNj6IRo>

KORT

CHRISTINE ABDELNOUR/LOUIS SCHILD

La Louve

Wide Ear Records

Het Zwitserse label Wide Ear Records levert vaak verrassingen in zijn releases. Het duo van de Frans-Libanese saxofoniste Christine Abdelnour en de Zwitserse basgitarist Louis Schild klinkt op geen moment als een combinatie van (alt)saxofoon en basgitaar. Abdelnour kiest voor een onorthodoxe benadering van haar instrument, waarbij ze zich extreem inhoudt en haar mondstuk zeker niet op de klassieke manier benadert. Schild beschouwt zijn basgitaar als een stuk slagwerk of als een generator van elektronische klanken. Het levert een ruim half uur aan elektroakoestische klanken op, met weinig dynamiek, dat vreemd genoeg wel heel spannend klinkt. Je zou het als een soort 'ongemakkelijke ambient' kunnen beschouwen.

Herman te Loo

Het album is hier te beluisteren:

<https://bit.ly/2OWxclI>

WYNTON MARSALIS'

50 Essential Jazz Recordings

Deel 3

26 Stunning and invigorating talent: **Cécile**

McLorin Salvant (her choice of songs, compositions and unrepentant seriousness);

27 Unprecedented improvised development with least amount of thematic material: **John**

Coltrane 'A Love Supreme';

28 Great deal of ambition in a fallow period:

Marcus Roberts 'Blues for the New Millennium';

29 Absolute improvement through improvisation of a classic American popular song (that didn't need to be improved): **Louis Armstrong** 'Stardust'.

30 Profound uncompromisingly spiritual intention: **John Coltrane** 'Dear Lord';

31 Merlin of the keyboard: **Art Tatum** 'Tiger Rag', 'Tea for Two', and 'Too Marvelous for Words';

32 Most angelic singing: **Doris Day** (and Les Brown and His Band of Renown) on 'Sentimental Journey';

33 Extremely mature jazz improvisation on an [vervolg in de rechterkolom...](#)

American popular song: **Miles Davis** 'Stella By Starlight' (from 'My Funny Valentine');

34 Trombones trombones trombones: **Duke Ellington** 'Bragging in Brass'.

35 Relaxation in the face of chaos: **John Coltrane** 'Interstellar Space';

36 Clear demonstration of how to sing the blues through a horn in all registers: **Sidney Bechet** 'Blue Horizon';

37 Great consolidator of past and present with no concern for cliques: **Charles Mingus** 'Mingus Ah Um';

38 Multifaceted genius of vocalese: **Jon Hendricks** 'Freddie the Freeloader';

39 Creative use of form: **Jelly Roll Morton** 'The Pearls', **Thelonious Monk** 'Brilliant Corners', **Louis Armstrong & His Hot Five** 'Skid Dat-De-Dat', **Gerry Mulligan** 'K-4 Pacific';

40 Saxes saxes saxes: The **Thad Jones/Mel Lewis Orchestra** 'Tiptoe' from 'Consummation';

41 Solo with an organic integration highlighting the relationship between a modern instrument and its ancient purpose: **Louis Armstrong** 'Tight Like That';

42 Definitive master of playing the piano with both hands: **Fats Waller** 'Viper's Drag' and 'Handful of Keys';

43 Mind-bogglingly nimble, flexible, intelligent and omnidirectional rhythm section: **Herbie Hancock**, **Ron Carter**, and **Tony Williams** with **Miles Davis** from 'E.S.P. to Filles de Kilimanjaro';

44 Small ensembles that consolidated while innovating: **Modern Jazz Quartet**, **Bill Evans Trio**, **Marcus Roberts Trio**, **Ahmad Jamal Trio**, **Gerry Mulligan-Chet Baker Quartet**;

45 Most meaningful concert: **Benny Goodman** 'The Famous 1938 Carnegie Hall Jazz Concert', 'Jazz at the Philharmonic' (various concerts);

46 Most meaningful composition: **Duke Ellington** 'Black, Brown, and Beige';

47 Significant long-form compositions: **Woody Herman** 'Lady McGowan's Dream', **Duke Ellington** 'A Tone Parallel to Harlem', **Igor Stravinsky** 'Ebony Concerto', **Leonard Bernstein** 'Prelude, Fugue, and Riffs', **Chico O'Farrill** 'Afro Cuban Jazz Suite';

48 Great compositional diversity with no sacrifice of quality: **Wayne Shorter with Art Blakey** 'Lester Left Town' (1960) and 'This Is for Albert' (1963), **Wayne Shorter with Miles Davis** 'Fall' (1967) and 'Nefertiti' (1967), **Wayne Shorter** 'El Gaucho' (1966), Wayne Shorter with **Weather Report** 'Palladium' (1977), and **Wayne Shorter** 'Atlantis' (1985);

49 Two people who did a lot of practicing (individually and together): **Charlie Parker & Dizzy Gillespie** 'Shaw 'Nuff';

50 Definitive shout chorus: **Eddie Durham** arrangement for Bennie Moten's Orchestra of 'The Blue Room' (1934).

Bron: Jazz.org; [zie ook JF 319 \(1\) en 321 \(2\)](#).

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

DE ULTIEME VAKANTIE

Half juli stond ik met een bigband te zingen in een club in New York. Het was een geweldige avond en mijn laatste concert in New York deze zomer. Mijn telefoon lag in mijn tas en ik had er de hele avond niet op gekeken. Toen we rond een uur of een 's nachts klaar waren zag ik de gemiste berichtjes van de luchtvaartmaatschappij met de boodschap dat mijn vliegtuig vertraagd was. Oh, dacht ik, wat handig dat ik dat nu al weet, dan zit ik morgen in ieder geval niet zo lang op het vliegveld te wachten. Dus ik ging nog wat napraten met mijn mede muzikanten, nam de 'subway' naar huis en viel in slaap.

De volgende dag opende ik een mailtje van de luchtvaartmaatschappij: mijn vlucht was vertrokken en ik was niet aan boord. Op het moment dat mijn vliegtuig naar Nederland vertrok stond ik nog op het podium.

De vakantie begon dus duur met een nieuw ticket... Het goede nieuws is dat ik extra veel zin had om naar Nederland te komen. Het was een drukke en intense periode. Ik speelde in Smalls, The Bar Next Door en The Django, clubs waar ik jaren kwam om naar mijn favoriete artiesten te luisteren en nu zing ik er zelf. Een paar weken geleden, tijdens een optreden in New York, voelde ik me opeens totaal vervreemd van mijn omgeving. Ik groeide op in een dorpje in Groningen met zeshonderd mensen en acht andere kinderen in mijn klas. Tot mijn vijftiende had ik nog nooit naar jazz geluisterd en nog nooit van Ella Fitzgerald gehoord. En hier sta ik dan op dit podium in New York te zingen met oudere muzikanten die hier al hun hele leven spelen en nu staat Roos uit Thesinge daar opeens tussen. Hoe ben ik hier in godsnaam beland? Opeens zag ik mezelf als tienjarig meisje en zelfs met een onbegrensde fantasie had ik nooit kunnen bedenken dat ik op mijn dertigste als jazz-zangeres in New York zou werken. Maar een dag later is dat heldere moment weer verdwenen en is het weer de normaalste zaak van de wereld dat ik hier ben...

Op naar Nederland dus voor de ultieme vakantie. Mijn muzikale vocabulaire is bijna volledig in het Engels, muzikale en zangtechnische termen ken ik alleen in de Engelse taal. Met mijn Amerikaanse vrienden praat ik over muziek, met mijn Nederlandse vrienden heb ik het over heel andere dingen. Ik ben hier dus even helemaal weg en kan heerlijk ontspannen.

Deze weken doe ik het dus rustig aan met vrienden en familie en doe ik hier een aantal 'gigs'. Voordat ik daaraan begin, moet ik even goed bedenken hoe je ook alweer een liedje aftelt in het Nederlands ;-)

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=tpBCa5BXJ1M>

VARIA

Inschrijving European Young Artists' Award Burghausen geopend

Tot 31 oktober staat de inschrijving open voor het concours European Young Artists' Award Burghausen. Aan de twaalfde editie kunnen Europese groepen en bigbands meedoen. Deelnemers mogen niet ouder zijn dan dertig jaar. De eerste prijs bedraagt 5.000, de tweede 3.000 en de derde 1.000 euro. Alle stijlen zijn toegestaan. De vijf finalisten worden in december op basis van geluidsopnamen geselecteerd en treden 17 maart 2020 in Burghausen in het strijdperk. De winnaar mag een dag later tijdens de openingsdag op de Internationalen Jazzwoche Burghausen spelen.

Meer info: <http://www.b-jazz.com/>

WEET U DIT MISSCHIEN?

Op 18 juni 1979 overleed klarinettist-tenorsaxofonist Jan Cieremans in Frankfurt am Main. Daar woonde en speelde hij sinds 1949. Cieremans werd 64 jaar. Hij genoot bekendheid in de stad en omgeving. Cieremans is onder meer te horen op een opname met pianist Herman Dijkstra. Dit 'Dr. Heckle and Mr. Jive' werd in de winter van 1943-1944 opgenomen en is te vinden op de verzamelplaat 'Combo's In Holland' (1932-1945), label Agram 8002. In het trio zit Gé Pierlot achter de drums. Na WO II speelde Cieremans in een klein combo met drummer Harry van Dyk, vooral voor Amerikaanse clubs in Duitsland. Maar wat is er van Herman Dijkstra geworden?

Weet u dit misschien?

Ons mailadres is jazzflits@gmail.com.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS SEPTEMBER

JAZZ IN HET DORP

Diverse locaties, Oude dorp Amstelveen

1 september 2019

(<https://www.jazzinhetdorp.nl/>)

Met onder anderen: Montis, Goudsmit & Directie, Artvark & Drums United, The King Swings, The Feen Brothers Brubeck Project, Ian Cleaver Quartet en Ben Fitzpatrick.

MARNI JAZZFESTIVAL

Theater Marni, Brussel

4 tot en met 14 september 2019

(<https://www.theatremarni.com/>)

Met onder anderen: G. Gado Trio feat. A. Besson, Veronika Harcsa Quartet, Jazz Station Big Band, Paolo Loveri Trio, Alain Pierre Acoustic Duo, Lorenzo Di Maio Trio en Kurt Rosenwinkel.

JAZZ AT HOME

Diverse locaties, Mechelen

5 tot en met 8 september 2019

(<http://www.jazzathome.be/>)

Met onder anderen: Piet Verbist Trio, Baz Trio, Julien Tassin Trio, Anthony Claeys 4tet, Chris Joris Quartet, Frank Vaganée Trio, Kenturah's Kitchen, Kristen Cornwell Trio, Pierre Anckaert Quartet, Stefan Bracaval QU4RTET en Vincent Thekal Trio.

JAZZ IN 'T PARK

Zuidpark, Gent

5 tot en met 8 september 2019

(www.gent.be/jazzintpark)

Met onder anderen: Flat Earth Society, Jef Neve, Ben Sluijs Kwartet, Too Noisy Fish, Screens, Wasdaman, ECLECTIV, H A S T, Flat Earth Society, Jamaican Jazz Orchestra, Naglød en Brazzmatazz.

JOHAN SEBASTIAN JAZZ

Diverse locaties, Enschede

13, 14, 15 september 2019

(<https://www.jazzpodiumdetor.nl/jsjazz/>)

Met onder anderen: Trio Peter Beets & Julia Philippens, Bert vd Brink, Jan Menu, Ernst Glerum en Dual City Concert Band.

LOOSDRECHT JAZZFESTIVAL

Jachthaven Het Anker, Loosdrecht

13, 14 september 2019

(<https://loosdrechtjazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: Ack van Rooijen met Peter Tiehuis, Paul Heller, Hans Dekker, Ruud Ouwehand en Juraj Stanik, New York 'Round Midnight met Crooners Night Club, Dutch Swing College Band, New Cool Collective, Sven Hammond, Montis, Goudsmit & Directie en Peter Beets & Bigband met als gast Paul van Kessel.

OVERLEDEN

Jim Cullum Jr., 13 aug. 2019 (77)

Cornettist; opereerde met zijn eigen trad-band, de eerste jaren met vader Jim op klarinet, bijna veertig jaar in San Antonio, Texas. Hieruit kwamen onder anderen voort: trombonist Randy Reinhart, klarinettist Allan Vaché en pianist John Sheridan. In 1979 optreden in Breda.

Bob Wilber, 4 augustus 2019 (91)

Studeerde in 1946 bij Sidney Bechet, die zijn grote idool werd. Bespeelde naast de (kromme) sopraansax de klarinet en de altsax en was werkzaam als arrangeur. Maakte van 1968-1974 deel uit van World's Greatest Jazzband, vormde daarna tot 1979 met Kenny Davern het duo Soprano Summit. Zette zich met allerlei projecten in voor het veiligstellen van het erfgoed van de jazz.

Frank De la Rosa, 5 juli 2019 (85)

Amerikaanse bassist. Speelde met een gevarieerd aantal musici: in de bigbands van trompettist Don Ellis en saxofonist Don Menza, maar begeleidde ook Ella Fitzgerald en Sarah Vaughan. (jjm)

VARIA

Festival North Sea Round Town trekt 135.000 bezoekers

Het Rotterdamse festival North Sea Round Town trok van 27 juni tot en met 14 juli volgens opgave van de organisatie zo'n 135.000 bezoekers. Dat waren er 10.000 meer dan vorig jaar.

In alle uithoeken van de stad hadden bezoekers keuze uit 365 optredens met jazz, blues, soul, funk, wereldmuziek, hiphop, pop en improvisatie. Tijdens het festival werden onder meer de Edison Jazz/World Music Awards uitgereikt in LantarenVenster, gaf pianist Alexander van Popta als 'artist in focus' diverse concerten met verschillende muzikanten, zoals trompettist Teus Nobel en violist Yannick Hiwat, speelden CaboCubaJazz, Gerri Jägers en Benjamin Herman op een boot van de Spido die over de Maas voer en verkenden liefhebbers tijdens de historische jazzroute 'Van Pschorr tot BIRD' vijf verdwenen jazzlocaties die veelbetekenend waren in de Rotterdamse jazzgeschiedenis. De vijftiende editie van het North Sea Round Town is van 25 juni t/m 12 juli 2020.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS SEPTEMBER (vervolg)

Izaline Calister treedt op tijdens de Jazz Tour aan de Maas. (Foto: Hester Doove)

JAZZ TOUR AAN DE MAAS

Diverse locaties, **Noord-Limburg**

14 september 2019

(<https://www.jazztouraandemaas.nl>)

Met onder anderen: The Preacher Men, Ramón Valle, Corrie van Binsbergen, **Izaline Calister** & Ed Verhoeff, Penguins Too en Jeroen van Vliet & Mete Erker.

JAZZ EN DE WALVIS

Oostelijk havengebied, **Amsterdam**

15 september 2019

(<https://jazzendewalvis.nl/>)

Met onder anderen: PAX the humanoid, The Electrification Trio, Jazz crashcourse door Vera Vingerhoeds, Xavi Torres, Ian Cleaver & Gijs Idema en Reinier Baas.

FESTIVAL MAKE IT

Diverse locaties, **Tilburg**

19, 20, 21 september 2019

(<https://makeitjazz.nl>)

Met onder anderen: ENEMY (Petter Eldh, Kit Downes en James Maddren), Son Swagga, Doppler Trio, Red Light Society, Hendrik Lasure's Warm Bad, Tijs Klaasen Quintet, Muddy Grease, Valve-tronic Brassband, Rik van der Made Quintet, Quartzite, KAMA Kollektive en Loek van den Berg Quintet.

GENERATIONS JAZZFESTIVAL

Orpheus, **Apeldoorn**

21 september 2019

(<https://bit.ly/2YZ6otL>)

Met onder anderen: NJJO & Maarten Hogenhuis, Peter Beets & Henk Meutgeert New Jazz Orchestra, Coal Harbour, Kika Sprangers Large Ensemble, Daahoud Salim Quintet, Anna Serierse, Sietske en Gerlo Hesselink Quartet.

JUTTER JAZZ FEST

Windkracht 13, **Den Helder**

21, 22 september 2019

(<http://www.nieuw-diep.nl/programma-2019/jutter-jazz-fest/>)

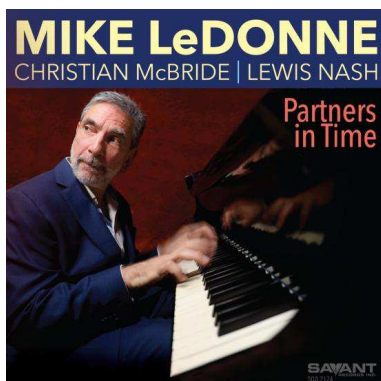
Met onder anderen: The Ghost, The King and I, JEFF met Tommy Sjef Koenen, Gumbeaux met Coos Zwagerman, Bart van Gemert Kwintet en Tim Langedijk Kwartet.

Concertaankondigingen vindt u op:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 12 augustus 2019

1 Mike LeDonne

Partners In Time
(Savant)

2 Chick Corea

The Spanish Heart Band: Antidote
(Concord)

3 George Cables

I'm All Smiles
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Kortzen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 augustus 2019

Kiki Manders. (Foto: Sonja Tranbandt)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\)](#)

BUSHMAN'S REVENGE

Et Hån Mot Overklassen (Hubro)

[Matthieu Jouan, Citizenjazz.com \(France\)](#)

METTE RASMUSSEN / JULIEN DESPREZ

The Hatch (Dark Tree)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\)](#)

LETTUCE

Elevate (Regime Music Group)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\)](#)

THE QUINTET

Events 1998-1999 (PNL Records)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\)](#)

SHABAT QUARTET

Meie Kodu (Shabat Quartet 2019)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\)](#)

MICHAŁ URBANIAK:

For Warsaw With Love (Muzeum Powstania Warszawskiego)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\)](#)

NÉRIJA

Blume (Domino Records)

[Anna Filipieva, Jazz.ru \(Russia\)](#)

EVGENY PONOMAREV QUARTET

N.N. Song (Aerosound / Barabanov.fm)

[Jan Granlie, Salt-peanuts.eu \(Pan-Scandinavian\)](#)

GARD NILSSEN ACOUSTIC UNITY

To Whom Who Buys A Record (ODIN RECORDS)

[Henning Bolte, Written in Music \(Netherlands\)](#)

KIKI MANDERS

Universe In A Shoebox (ZenneZ Records)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\)](#)

DAS KAPITAL

Vive La France (Label Bleu)

[Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com \(Turkey\)](#)

ANAT COHEN TENTET

Triple Helix (Anzic)

[Magnus Nygren, OrkesterJournalen \(Sweden\)](#)

HORACE TAPSCOTT & PAN AFRIKAN PEOPLES ARKESTRA

Why Don't You Listen? - Live At LACMA 1998 (Dark Tree)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\)](#)

JOHN BAILEY

In Real Time (Summit Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.